

การสร้างรูปแบบการสอนที่มุ่งผลลัพธ์ในรายวิชาทักษะกีฬาบาสเกตบอลของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา
ตอนต้นในเขตทวีวัฒนา

A Construction of Outcome-Based Education Model for Basketball Skills Course in
Junior High School at Thawi Watthana District

ชูชาติ ทรัพย์สุทธิพร¹ และ ชานชัย ศิริพันธ์²

Chuchat Supsutthiphon¹ and Chanchai Siriphan²

คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี

Faculty of Sports Science and Technology Bangkokthonburi University, Thailand

¹e-mail: linuxo@hotmail.com, ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0007-2498-3012>

²e-mail: siriphan.cs@gmail.com, ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0000-9981-655X>

Received 17/10/2023

Revised 23/10/2023

Accepted 30/10/2023

Abstract

Background and Aims: Outcome-based education is an educational concept that emphasizes goals or outcomes at the end of a period of instruction. Every student must put the knowledge into practice correctly and appropriately. The objectives of this study aimed to develop and construct a teaching model for outcome-based education in the course basketball skills of junior high school students in the Thawi Watthana district. Methods:

Methodology: The research work is divided into four phases. Phase 1: study basic information problems in organizing teaching and learning construction teaching model outcome-based education in the course basketball skills of junior high school students in Thawi Watthana district from 309 students and 30 teachers in the physical education category Phase 2: Interviewing seven experts to develop a draft model Phase 3: Create a teaching model using the Delphi method from a total of 19 experts, divided into 2 rounds. Phase 4: Image evaluation from 7 experts for construction teaching model outcome-based education in the course basketball skills of junior high school students in Thawi Watthana district.

Results: Analysis revealed the need for a comprehensive basketball teaching model with four primary elements (basketball theory, basketball skills, physical adaptability, and social adaptability), further divided into 12 secondary and 34 tertiary elements. Each segment is tailored to specific outcome objectives, emphasizing cognitive understanding, skill mastery, physical fitness, and social adaptation. Discussion: Construction teaching model outcome-based education in the course basketball skills of junior high school students in Thawi Watthana district. The curriculum fosters not only the enhancement of basketball-specific

knowledge and skills but also promotes overall student development, accentuating theoretical comprehension, practical application, physical well-being, and social adaptability.

Conclusion: The outcome-oriented teaching approach in the junior high school basketball skills course in the Thawi Watthana district emphasizes a two-tier model, focusing on basketball theory and skills. The model aims to cultivate expertise that can be applied in team play, enhancing physical fitness and social adaptability.

Keywords: Results-Oriented Teaching Model; Basketball Skills

บทคัดย่อ

ภูมิหลังและวัตถุประสงค์: การสอนที่มุ่งผลลัพธ์เป็นแนวคิดทางการศึกษาที่เน้นเป้าหมายหรือผลลัพธ์เมื่อสิ้นสุดระยะเวลาของการเรียนการสอน นักเรียนทุกคนจะต้องนำความรู้ไปปฏิบัติอย่างถูกต้องเหมาะสม การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจปัญหาการเรียนการสอนและสร้างรูปแบบการสอนที่มุ่งผลลัพธ์ในรายวิชาทักษะกีฬาบาสเกตบอลของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในเขตทวีวัฒนา

ระเบียบวิธีการวิจัย: ขั้นตอนการดำเนินงานวิจัยแบ่งออกเป็น 4 ระยะ คือ ระยะที่ 1 ศึกษาข้อมูลพื้นฐานสภาพปัญหาในการจัดการเรียนการสอน และแนวทางในการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนในรายวิชาทักษะกีฬาบาสเกตบอลจากนักเรียนจำนวน 309 คน และครูในหมวดพลศึกษาจำนวน 30 คน ระยะที่ 2 สัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ 7 ท่าน เพื่อพัฒนารูปแบบการสอนที่มุ่งผลลัพธ์ในรายวิชาทักษะกีฬาบาสเกตบอลของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในเขตทวีวัฒนา ระยะที่ 3 สร้างรูปแบบการสอนที่มุ่งผลลัพธ์ในรายวิชาทักษะกีฬาบาสเกตบอลของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในเขตทวีวัฒนา ด้วยวิธีการเดลฟายจากผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด 19 ท่าน โดยแบ่งเป็น 2 รอบ และระยะที่ 4 การประเมินรูปแบบการสอนที่มุ่งผลลัพธ์ในรายวิชาทักษะกีฬาบาสเกตบอลของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในเขตทวีวัฒนา จากผู้เชี่ยวชาญ 7 ท่าน

ผลการวิจัย: รูปแบบการสอนที่มุ่งผลลัพธ์ในรายวิชาทักษะกีฬาบาสเกตบอลของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในเขตทวีวัฒนา แบ่งออกเป็น 4 องค์ประกอบระดับแรก (ทฤษฎีบาสเกตบอล ทักษะบาสเกตบอล ลักษณะทางกายภาพ และการปรับตัวทางสังคม) 12 องค์ประกอบระดับที่สอง และ 34 องค์ประกอบระดับที่สาม แต่ละส่วนได้รับการปรับแต่งให้เหมาะสมกับวัตถุประสงค์ และผลลัพธ์ที่เฉพาะเจาะจง โดยเน้นความเข้าใจด้านทฤษฎี เพื่อให้เกิดความเชี่ยวชาญด้านทักษะ สมรรถภาพทางกาย และการปรับตัวทางสังคม สรุปผลการวิจัยโมเดลการสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจะเน้นให้ผู้เรียนเชี่ยวชาญในด้านทฤษฎี และนำไปประยุกต์ใช้กับทักษะได้อย่างถูกต้อง และนำไปใช้ในการเล่นเป็นทีมเพื่อพัฒนาสมรรถภาพทางกาย และการปรับตัวให้เข้ากับสังคม

สรุปผล: รูปแบบการสอนที่เน้นผลลัพธ์ในรายวิชาทักษะกีฬาบาสเกตบอลสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นในเขตทวีวัฒนา มีโมเดลที่แบ่งเนื้อหาเป็น 2 ระดับ โดยเน้นทฤษฎีบาสเกตบอลและทักษะ เพื่อสร้างความเชี่ยวชาญที่สามารถประยุกต์ใช้ทักษะในการเล่นเป็นทีม และพัฒนาทักษะทางกายและการปรับตัวทางสังคมอย่างเข้ากับสังคม

คำสำคัญ: รูปแบบการสอนที่มุ่งผลลัพธ์; ทักษะกีฬาบาสเกตบอล

บทนำ

การเรียนการสอนวิชาพลศึกษา มีวัตถุประสงค์เพื่อมุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เกี่ยวกับกิจกรรมการเคลื่อนไหวร่างกาย ปลูกฝังให้ออกกำลังกายเพื่อป้องกันโรค และมีสุขภาพร่างกายที่สมบูรณ์แข็งแรง กระบวนการศึกษาทางพลศึกษาและกีฬา เป็นกระบวนการศึกษาที่ช่วยให้ผู้เรียนได้มีการพัฒนาร่างกายและจิตใจไปพร้อม ๆ กัน ดังที่ วรศักดิ์ เพียรชอบ (2560) กล่าวว่า กิจกรรมกีฬาเป็นสื่อที่ทำให้ผู้เรียนได้มีการเรียนรู้และมีการพัฒนาการด้วยการมีส่วนร่วมและลงมือปฏิบัติจริงด้วยตนเอง พลศึกษาและกีฬา จึงเป็นกระบวนการที่มีจุดหมายปลายทางอย่างเดียวกันและต่างก็ใช้กิจกรรมกีฬาเป็นสื่อของการเรียนรู้โดยผู้เรียนจะมีการเรียนรู้ก็ต่อเมื่อได้ลงมือปฏิบัติจริงด้วยตนเองเท่านั้น เมื่อผู้เรียนได้มีส่วนร่วมและลงมือปฏิบัติจะทำให้มีการพัฒนาการทั้ง 5 ด้าน ต่อไปนี้พร้อม ๆ กัน ได้แก่ 1) พัฒนาการทางด้านร่างกาย ทำให้ร่างกายมีความแข็งแรง และมีสุขภาพที่ดี 2) พัฒนาการทางด้านทักษะ ทำให้สามารถเล่นกีฬาและนำกีฬาไปเล่นหรือออกกำลังกายได้อย่างถูกต้อง สนุกสนาน 3) พัฒนาการทางด้านความรู้ ทำให้มีความรู้ความเข้าใจในหลักการและทฤษฎีเบื้องต้นของการเล่นกีฬาและการออกกำลังกาย สามารถเล่นกีฬาและออกกำลังกายได้อย่างปลอดภัย 4) พัฒนาการทางด้านคุณธรรม ทำให้เป็นผู้มีระเบียบวินัย มีความรักและสามัคคี มีน้ำใจนักกีฬา รู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย และ 5) พัฒนาการทางด้านเจตคติ ทำให้เป็นผู้ที่มีความรักและเห็นคุณค่าของการออกกำลังกาย ปลูกฝังนิสัยรักและชอบการออกกำลังกาย กิจกรรมหรือกีฬาเป็นสื่อให้ผู้เรียนได้มีการพัฒนาการด้วยการมีส่วนร่วมและลงมือปฏิบัติจริงเพื่อเรียนรู้ด้วยตนเอง โดยชนิดกีฬาที่นิยมใช้ในการเรียนการสอนส่วนมากจะเป็นกีฬาสาธิตลดนิยม เช่น ฟุตบอล วอลเลย์บอล บาสเกตบอล เป็นต้น

กีฬาสเกตบอลเป็นกีฬาสากลและมีความนิยมมากในปัจจุบัน แทบทุกโรงเรียนทั้งระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และมัธยมศึกษาตอนปลายมีการเปิดสอนในรายวิชาพลศึกษา กีฬาสเกตบอลเป็นกีฬาประเภททีม มีจุดมุ่งหมายคือนำลูกบาสเกตบอลไปโยนให้ลงห่วงประตูของฝ่ายตรงข้าม ทักษะที่จำเป็นก็คือ ทักษะการเลี้ยงลูกบาสเกตบอล ทักษะการรับและส่งลูกบาสเกตบอล และทักษะการยิงประตู (Hoffman, 2003) กีฬาสเกตบอลเป็นกีฬาที่ต้องเคลื่อนไหวทั้งการรุกและรับอย่างรวดเร็ว ทีมใดส่งลูกเข้าห่วงประตูแม่นยำกว่าก็จะได้รับชัยชนะ ทั้งนี้ก็ขึ้นอยู่กับระดับทักษะและการฝึกฝนของผู้เล่น แต่ในการเรียนการสอนสำหรับกีฬาสเกตบอลผู้สอนจะต้องสอนให้ผู้เรียนเกิดความรู้ความเข้าใจในทักษะพื้นฐานที่ดีพอสมควร และนำทักษะพื้นฐานไปใช้ผสมผสานในการเล่นเป็นทีมต่อไป นอกจากนี้กีฬาสเกตบอลยังเป็นกิจกรรมหนึ่งที่สามารถพัฒนาและส่งเสริมให้ผู้เรียนมีการพัฒนาทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ ส่งเสริมด้านคุณธรรม จริยธรรม มีน้ำใจนักกีฬา ปฏิบัติตามกฎระเบียบของสังคมได้เป็นอย่างดีในยุคสมัยใหม่ทำให้กีฬามีความเจริญก้าวหน้าตามไปด้วย (วัชริน ผดุงรัชดาภิจ, 2552) ดังนั้นผู้สอนต้องพยายามค้นคว้าหาวิธีการสอนเพื่อพัฒนานักเรียนให้สามารถเล่นบาสเกตบอลได้ตามทักษะพื้นฐาน และมีบรรยากาศการเรียนการสอนที่สนุกสนาน เพื่อให้ให้นักเรียนเกิดความสนใจไม่เบื่อต่อการเรียน ตลอดจนการวัดผลเพื่อบรรลุเป้าหมายในการเรียนการสอน ปัจจุบันรูปแบบการเรียนการสอนมีอยู่หลายรูปแบบ ขึ้นอยู่กับครูผู้สอนจะนำไปประยุกต์ใช้อย่างไร

การสอนที่มุ่งผลลัพธ์ หรือ Outcome-based Education (OBE) เป็นอีกรูปแบบหนึ่งที่ได้รับ ความสนใจในปัจจุบัน เป็นการศึกษาที่เน้นนักเรียนเป็นสำคัญเพื่อให้นักเรียนเกิดความรู้ ความสามารถ และเจตคติ ตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ เป็นการศึกษาที่เน้นความยืดหยุ่นทั้งรูปแบบการเรียนรู้ การวัดผล และเวลาในการ เรียน โดยมีจุดเด่นที่สำคัญคือการออกแบบการเรียนรู้ไปสู่นักเรียนโดยเน้นเป้าหมาย เป็นการศึกษาที่เน้น ผลลัพธ์โดยตรง เพื่อช่วยยกระดับคุณภาพของการเรียนการสอน และช่วยให้นักเรียนบรรลุเป้าหมายที่ต้องการ (สมชาย เทพแสง และคณะ, 2566) ในการจัดการเรียนรู้จะมีการใช้รูปแบบการประเมินอย่างหลากหลายเพื่อ ช่วยให้นักเรียนบรรลุผลลัพธ์ บทบาทของครูอาจารย์จะปรับเปลี่ยนเป็นผู้แนะนำ ผู้ฝึกอบรม ผู้อำนวยความสะดวก หรือผู้ให้คำปรึกษาตามผลลัพธ์ที่กำหนดไว้ เช่นเดียวกับ สุริยา วิทยาประดิษฐ์ (2561) กล่าวว่า การ เปลี่ยนรูปแบบการสอนจากใส่ความรู้มาเป็นการเรียนรู้ที่มุ่งผลลัพธ์ ผู้สอนต้องยอมรับการปรับเปลี่ยน รูปแบบการสอน และยอมรับการปรับปรุงวิธีการสอนที่พัฒนาผู้เรียนจนบรรลุวัตถุประสงค์ ผู้สอนควรมีเจตคติ ที่ดีต่อรูปแบบการสอนแบบมุ่งผลลัพธ์ ที่ใช้กิจกรรมต่าง ๆ เป็นองค์ประกอบหลักของการเรียนการสอน โดย บทบาทของผู้สอนที่ทำหน้าที่ออกแบบกิจกรรม ต้องมีทัศนคติที่ดีและเข้าใจกระบวนการเรียนรู้แบบมุ่งผลลัพธ์ เป็นฐานที่ถูกต้อง มีความสามารถในการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับผู้เรียนสามารถแนะนำ กลวิธีการเรียนรู้และวัตถุประสงค์แก่ผู้เรียนได้อย่างเข้าใจ สร้างแรงจูงใจให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการ เรียนรู้จนบรรลุเป้าหมาย และกระตุ้นให้กิจกรรมดำเนินไปตามวัตถุประสงค์ตามช่วงเวลาที่กำหนด นอกจากนี้ ผู้เรียนเองยังต้อง เป็นผู้มีความรับผิดชอบ มีทัศนคติที่ดี และเข้าใจแนวทางการเรียนรู้มุ่งผลลัพธ์เป็นฐาน ดำเนินกิจกรรมหลักด้วยตนเองอย่างกระตือรือร้นโดยมีผู้สอนเป็นผู้ให้คำปรึกษา มีส่วนร่วมในกระบวนการทาง ความคิดขั้นสูง และเข้าใจในสิ่งที่กำลังปฏิบัติในกิจกรรมยอมรับความแตกต่าง รับฟังความคิดเห็น และยอมรับ คำวิจารณ์ มีทักษะในการค้นคว้าศึกษาหาความรู้จากกิจกรรมที่กำหนดด้วยตนเองอย่างรวดเร็ว และจะต้อง กล้าแสดงออกแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในกิจกรรมที่ทำร่วมกัน ทำให้การสอนแบบมุ่งผลลัพธ์เป็นอีกรูปแบบ การเรียนการสอนที่มีการเรียนรู้ร่วมกันระหว่างผู้สอนและผู้เรียน

จากการศึกษาพบว่าม้งงานวิจัยหลายงานที่ได้ศึกษาถึงประโยชน์ของการศึกษาที่มุ่งผลลัพธ์ เช่นงานวิจัย ของ วิทยา วรพันธุ์ และคณะ (2562) ได้ศึกษาหลักสูตรตามแนวทางการศึกษาที่มุ่งผลลัพธ์ หมวดวิชาศึกษา ทัวไปมหาวิทยาลัยมหาสารคาม เพื่อศึกษาหลักสูตรตามแนวทางการศึกษาที่มุ่งผลลัพธ์หมวดวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พบว่า นิสิตที่ผ่านการเรียนรายวิชาหมวดวิชาศึกษาทั่วไป โดยภาพรวมของทุกคณะ และวิทยาลัย มีความสามารถและทักษะตามที่กำหนดไว้ในผลการเรียนรู้ที่คาดหวังทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ 1) ด้าน คุณธรรมจริยธรรม 2) ด้านความรู้ 3) ด้านทักษะทางปัญญา 4) ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความ รับผิดชอบ และ 5) ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลขการสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ อยู่ในระดับมาก นอกจากนี้ผู้ทรงคุณวุฒิได้ให้ข้อเสนอแนะต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนว่า ควรเน้นการพัฒนาทักษะ นิสัยการคิดอย่างอิสระ โดยการกระตุ้นในการเรียนรู้ที่ส่งเสริมบทบาทของผู้เรียน การแสวงหาค้นคว้าอย่าง อิสระ รวมทั้งทำให้ผู้เรียนมีความรับผิดชอบต่อการพัฒนาทางปัญญาของตนเอง การจัดการเรียนการสอนต้อง

เน้นให้ผู้เรียนได้คิดได้ ศึกษาหาความรู้ด้วยตนเองเป็นหลักสำคัญ สอดคล้องกับงานวิจัยของ Japee and Oza (2021) ที่ได้ศึกษาวิจัยหลักสูตรและการประเมินผลการศึกษาแบบมุ่งผลลัพธ์ พบว่า การศึกษาที่มุ่งผลลัพธ์เป็นโมเดลที่กำลังถูกนำมาใช้อย่างรวดเร็วในสถาบันการศึกษา ถือว่าเป็นความก้าวหน้าครั้งยิ่งใหญ่ในการยกระดับการศึกษาทั่วโลก การศึกษาที่เน้นผลลัพธ์จะเน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลาง อีกทั้งรูปแบบการสอนเป็นการเน้นการวัดผลจากการปฏิบัติงานของนักเรียนผ่านผลลัพธ์ที่ได้ตั้งเป็นวัตถุประสงค์ไว้ ได้แก่ ความรู้ ทักษะ และทัศนคติ และยังมีงานวิจัยของ Hafiz et al. (2021) ได้ทำการศึกษาการทบทวนการศึกษาที่มุ่งผลลัพธ์และปัจจัยที่มีผลกระทบต่อผลการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับอุดมศึกษาในปากีสถาน พบว่า ความก้าวหน้าด้านการศึกษาของประเทศปากีสถานยังไม่ก้าวหน้าเพียงพอในช่วงทศวรรษที่ผ่านมา การจัดหาเงินทุนลดลงพร้อมกับการใช้งบประมาณที่ไม่มีประสิทธิภาพบวกกับการจัดการที่อ่อนแอของระบบได้ทำให้ภาคการศึกษาไม่พัฒนา ซึ่งส่งผลให้ผลการศึกษาของนักศึกษาไม่ดี การศึกษาที่เน้นผลลัพธ์เพิ่งได้รับความสนใจอย่างมากในปากีสถาน และถูกนำมาใช้ในการศึกษาเพราะเน้นผลลัพธ์และมีระบบอย่างชัดเจน นักเรียนทุกคนสามารถนำความรู้ไปใช้ได้เมื่อเรียนจบ เป็นการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการเรียนรู้จากครูเป็นศูนย์กลางสู่ระบบการศึกษาตามผลลัพธ์และเป็นแนวทางใหม่ที่จะพัฒนาด้านการศึกษาให้กับประเทศปากีสถานได้ในอนาคต และงานวิจัยของ Maharaj and Ramya (2011) ได้ทำการศึกษาการศึกษาที่มุ่งผลลัพธ์มาใช้กับนักศึกษาพยาบาล ผลการวิจัยพบว่า การศึกษาที่เน้นผลลัพธ์เป็นแนวทางที่เน้นผลลัพธ์จากการปฏิบัติงานจริง เป็นการพัฒนาหลักสูตรที่ก้าวหน้าและมีคุณภาพ และยังเป็นแนวทางการปฏิรูปและบริหารจัดการที่น่าสนใจให้กับพยาบาล เนื่องจากโรงเรียนพยาบาลจำเป็นต้องเตรียมฝึกฝนพยาบาลรุ่นเยาว์ให้พร้อมในแวดวงการดูแลสุขภาพที่มีความซับซ้อนมากขึ้นเรื่อย ๆ และมีการเปลี่ยนแปลงความคาดหวังของผู้ป่วยเพิ่มมากขึ้น และความต้องการพยาบาลที่เพิ่มขึ้นจากเดิม ทำให้การศึกษาที่เน้นผลลัพธ์มีประโยชน์มากมาย และมีข้อได้เปรียบคือ เพื่อเป็นแนวทางในการบรรลุเป้าหมายที่เน้นให้นักเรียนมีความรับผิดชอบในการเรียนรู้ และแก้ไขปัญหาจากการปฏิบัติงานจริงได้อย่างถูกต้อง

จากประโยชน์ของการศึกษาที่มุ่งผลลัพธ์ที่สามารถนำมาบูรณาการในการเรียนการสอนเพื่อให้เกิดผลลัพธ์ที่นำไปใช้จริงในวิชาที่เรียน ผู้วิจัยจึงสนใจการศึกษาที่มุ่งผลลัพธ์มาประยุกต์ใช้กับวิชาทักษะบาสเกตบอล เพื่อให้ นักเรียนเกิดความรู้เกี่ยวกับกีฬาบาสเกตบอล นำทักษะที่ถูกต้องไปเล่นหรือออกกำลังได้อย่างถูกต้อง เกิดทัศนคติที่ดี เคารพกฎกติกาการแข่งขัน รู้แพ้รู้ชนะรู้ถ้อย และทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ เพราะกีฬาบาสเกตบอลเป็นกีฬาที่เล่นเป็นทีม ตลอดจนการใช้ชีวิตในสังคมอย่างมีความสุข ดังนั้นการสร้างรูปแบบการเรียนการสอนที่เหมาะสมจึงเป็นวิธีการที่จะสามารถพัฒนาทักษะกีฬาบาสเกตบอลได้ ผู้วิจัยจึงสนใจสร้างรูปแบบการสอนที่มุ่งผลลัพธ์ในรายวิชาทักษะกีฬาบาสเกตบอลของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในเขตทวีวัฒนา

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อสำรวจปัญหาการเรียนการสอนในรายวิชาทักษะกีฬาบาสเกตบอลของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในเขตทวีวัฒนา

2. เพื่อสร้างรูปแบบการสอนที่มุ่งผลลัพธ์ในรายวิชาทักษะกีฬาบาสเกตบอลของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในเขตทวีวัฒนา

การทบทวนวรรณกรรม

การสอนที่มุ่งผลลัพธ์ (Outcome - based education; OBE)

การสอนที่มุ่งผลลัพธ์เป็นแนวคิดทางการศึกษาที่มีเป้าหมายหรือผลลัพธ์เป็นสำคัญเมื่อสิ้นสุดระยะเวลาของการเรียนการสอน นักเรียนและนักศึกษาแต่ละคนควรบรรลุเป้าหมายหรือความสำเร็จในการเรียนรู้แบบมุ่งผลลัพธ์ การศึกษาที่มุ่งผลลัพธ์จะไม่มีรูปแบบการสอนหรือการประเมินเฉพาะเจาะจงในชั้นเรียน แต่จะเป็นการเพิ่มโอกาสแก่นักเรียนนักศึกษา เป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้การจัดการเรียนรู้ให้บรรลุเป้าหมาย ในการจัดการเรียนรู้จะมีการใช้รูปแบบการประเมินอย่างหลากหลายเพื่อช่วยให้นักเรียนบรรลุผลลัพธ์เกิดความคิดสร้างสรรค์ บทบาทของครูอาจารย์จะปรับเปลี่ยนเป็นผู้แนะนำ ผู้ฝึกอบรม ผู้อำนวยการความสะดวก หรือผู้ให้คำปรึกษาตามผลลัพธ์ที่กำหนดไว้ โดยผู้คิดค้นการศึกษาที่มุ่งผลลัพธ์เป็นนักวิชาการและนักจิตวิทยาที่มีชื่อเสียงคือ William G. Spady หรือที่รู้จักกันดีในนาม "บิดาแห่งการศึกษาที่เน้นผลลัพธ์" และได้บัญญัติคำว่า "OBE" ในปี ค.ศ. 1988 หรือ พ.ศ. 2531 (Davis, 2003)

หลักการของการวัดและประเมินผลการศึกษา

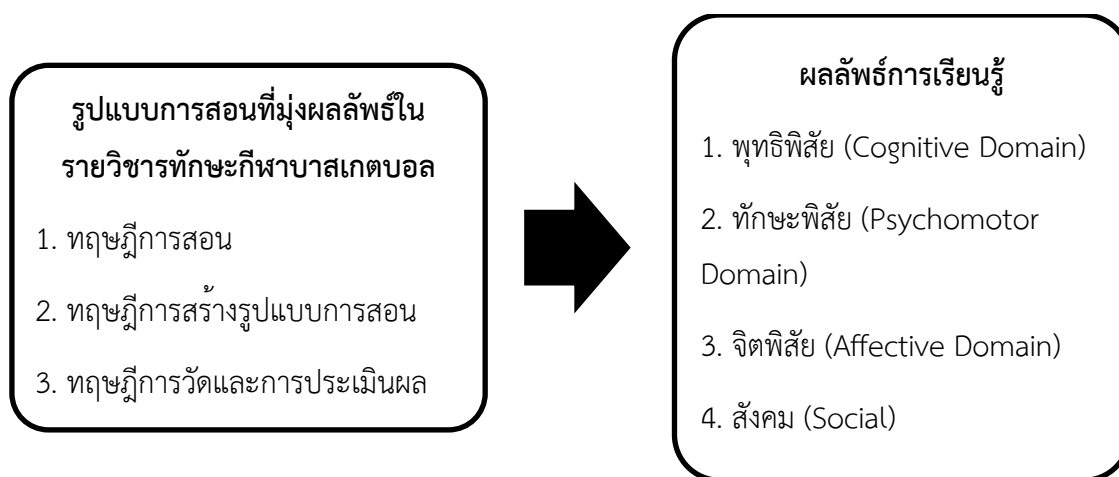
การวัดผลและประเมินผลในพฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียนที่เกิดขึ้นได้อย่างมีประสิทธิภาพนั้นต้องมีหลักการที่จะต้องนำไปปฏิบัติดังนี้ (มณีญา สุราษ, 2560)

1. กำหนดจุดประสงค์ของการวัดและการประเมินผลให้ชัดเจนในลักษณะของจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมที่ได้ระบุพฤติกรรมของผู้เรียนที่ต้องการให้เกิดขึ้นและจะสามารถวัดได้ หรือสังเกตได้เมื่อสิ้นสุดการเรียนการสอนแล้วทั้งใน ด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัย หรือทักษะพิสัย รวมถึงการปรับตัวเข้ากับสังคมด้วย
2. เลือกใช้วิธีการวัด เครื่องมือที่เหมาะสมและสอดคล้องกับจุดประสงค์นั้น ๆ เพราะจะทำให้ผลที่ได้จากการวัดมีความน่าเชื่อถือมากยิ่งขึ้น
3. เลือกใช้เครื่องมือการวัดผลที่มีคุณภาพเนื่องจากผลที่ได้จากการวัดจะต้องนำไปใช้ในการประเมินเพื่อตัดสินคุณค่าหรือตัดสินใจดังนั้นจำเป็นต้องมีความมั่นใจว่าผลนั้น ๆ เกิดจากเครื่องมือที่มีคุณภาพอย่างแท้จริง
4. ในการวัดผลแต่ละครั้งครูผู้สอนควรที่จะเลือกใช้วิธีการหรือเครื่องมือวัดผลที่หลากหลายเพื่อช่วยลดความคลาดเคลื่อนที่เกิดจากข้อบกพร่องของวิธีการหรือเครื่องมือ นั้น ๆ
5. ใช้ผลจากการวัดที่มีความคุ้มค่า กล่าวคือการวัดผลจะได้รับข้อมูลที่แสดงให้เห็นว่าผู้เรียนได้บรรลุจุดประสงค์ที่กำหนดไว้หรือไม่เพื่อนำข้อมูลดังกล่าวไปใช้ในการปรับปรุง การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนหรือการแนะแนวการศึกษาต่อหรือการพัฒนาระบบการบริหารการเรียนการสอนในโรงเรียน เป็นต้น
6. เลือกใช้เครื่องมือที่มีความยุติธรรมไม่เปิดโอกาสให้ผู้สอบได้เปรียบและเสียเปรียบกัน

7. มีวิธีการดำเนินการสอบที่มีคุณภาพ เช่น ไม่เน้นคำตอบหรือควบคุมดูแลผู้สอบอย่างใกล้ชิดไม่มีการคัดลอกคำตอบซึ่งกันและกัน เป็นต้น

กรอบแนวคิดการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการศึกษาเพื่อสร้างรูปแบบการสอนที่มุ่งผลลัพธ์ในรายวิชาทักษะกีฬาบาสเกตบอลของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในเขตทวีวัฒนา จากการทบทวนเอกสารและงานวิจัยผู้วิจัยสามารถกำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัยดังนี้

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย

ประชากร

นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในเขตกรุงเทพมหานคร จากการสำรวจพบว่าโรงเรียนทั้งหมดในกรุงเทพมหานครมีจำนวน 437 โรงเรียน (สำนักงานศึกษากรุงเทพมหานคร, 2565) มีโรงเรียนในเขตทวีวัฒนาจำนวน 7 โรงเรียน มีการเรียนการสอนในระดับมัธยมศึกษาจำนวน 2 โรงเรียน ได้แก่โรงเรียนตั้งพิรุฬห์ธรรม มีนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นจำนวน 483 คน และโรงเรียนมัธยมวัดปทุมวาสม มีนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นจำนวน 891 คน รวมนักเรียนที่กำลังศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในเขตทวีวัฒนาจำนวน 1,374 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในเขตทวีวัฒนา ทำการสุ่มตัวอย่างโดยมีขั้นตอน ดังนี้ จากจำนวนประชากรทั้งหมด 1,374 คน คำนวณโดยสูตรการหาขนาดกลุ่มตัวอย่างของ ทาโร่ ยามาเน่

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

โดยกำหนดให้

n คือขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่เราต้องการจะรู้จากจำนวนประชากร (คน)

N คือขนาดของจำนวนประชากรทั้งหมด (คน)

e คือค่าความคลาดเคลื่อนที่ใช้ในงานวิจัย (เปอร์เซ็นต์) ผู้วิจัยกำหนดไว้ที่ 5%

$$n = \frac{1374}{1 + 1374(0.05 \times 0.05)}$$

$$n = 309.08$$

ดังนั้นกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นจำนวน 309 คน หลังจากนั้นผู้วิจัยได้ทำการสำรวจปัญหาการเรียนการสอนบาสเกตบอลจากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 309 คน และครูในหมวดพลศึกษา โรงเรียนในเขตทวีวัฒนาทั้งหมด 30 คน จากแบบสอบถามปัญหาการเรียนการสอนในรายวิชาบาสเกตบอลเพื่อนำมาสรุปปัญหา และจัดทำโครงสร้างรูปแบบการสอนที่มุ่งผลลัพธ์ในรายวิชาทักษะกีฬาบาสเกตบอลของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในเขตทวีวัฒนา

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบสอบถามข้อมูลพื้นฐาน สภาพปัญหาในการจัดการเรียนการสอน และแนวทางในการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนในรายวิชาทักษะกีฬาบาสเกตบอลสำหรับครู และนักเรียน ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยผ่านการประเมินจากผู้ทรงคุณวุฒิ 5 ท่าน ผู้วิจัยได้คัดเลือกผู้เชี่ยวชาญแบบเฉพาะเจาะจง แต่ละท่านมีประสบการณ์ในการเป็นนักกีฬาบาสเกตบอล หรือมีประสบการณ์ในการสอนวิชาบาสเกตบอล ไม่น้อยกว่า 10 ปี และสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกในสาขาพลศึกษา หรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง

1.1 คำถามสำหรับครูจำนวน 13 ข้อ แบ่งเป็น 1) ด้านเนื้อหาการสอน 4 ข้อ 2) ด้านทัศนคติการสอน 4 ข้อ 3) ด้านวิธีการสอน 3 ข้อ และ 4) ด้านผลหลังจากการสอน 2 ข้อ

1.2 คำถามสำหรับนักเรียนจำนวน 16 ข้อ แบ่งเป็น 1) ด้านรายวิชา 6 ข้อ 2) ด้านทักษะบาสเกตบอลของนักเรียน 3 ข้อ 3) ด้านการสอนของครู 7 ข้อ

2. โครงร่างโมเดลรูปแบบการสอนที่มุ่งผลลัพธ์ในรายวิชาทักษะกีฬาบาสเกตบอลของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในเขตทวีวัฒนา ที่ได้จากการสรุปจากแบบสอบถามข้อมูลพื้นฐาน สภาพปัญหาในการจัดการเรียนการสอน และแนวทางในการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนในรายวิชาทักษะกีฬาบาสเกตบอลสำหรับครู และนักเรียน และการประชุมกลุ่มจากผู้เชี่ยวชาญ 7 ท่าน ผู้วิจัยได้คัดเลือกผู้เชี่ยวชาญแบบเฉพาะเจาะจง แต่ละท่านมีประสบการณ์ในการเป็นนักกีฬาบาสเกตบอล หรือมีประสบการณ์ในการสอนวิชาบาสเกตบอล ไม่น้อยกว่า 10 ปี และสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกในสาขาพลศึกษา หรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง

การเก็บรวบรวมข้อมูล การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยและพัฒนา (Research and development) แบ่งออกเป็น 4 ระยะคือ

ระยะที่ 1 ศึกษาข้อมูลพื้นฐาน สภาพปัญหาในการจัดการเรียนการสอน และแนวทางในการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนในรายวิชาทักษะกีฬาบาสเกตบอล จากนักเรียนจำนวน 309 คน และครูในหมวดพลศึกษาจำนวน 30 คน

ระยะที่ 2 ประชุมกลุ่มโดยผู้เชี่ยวชาญ 7 ท่าน เพื่อพัฒนารูปแบบการสอนที่มุ่งผลลัพธ์ในรายวิชาทักษะกีฬาบาสเกตบอลของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในเขตทวีวัฒนา

ระยะที่ 3 สร้างรูปแบบการสอนที่มุ่งผลลัพธ์ในรายวิชาทักษะกีฬาบาสเกตบอลของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในเขตทวีวัฒนา ด้วยวิธีการเคลฟายจากผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด 19 ท่าน ผู้วิจัยได้คัดเลือกผู้เชี่ยวชาญแบบเฉพาะเจาะจง แต่ละท่านมีประสบการณ์ในการเป็นนักกีฬาบาสเกตบอล หรือมีประสบการณ์ในการสอนวิชาบาสเกตบอล ไม่น้อยกว่า 10 ปี และสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกในสาขาพลศึกษา หรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง โดยแบ่งการเคลฟายเป็น 2 รอบ

ระยะที่ 4 การประเมินรูปแบบการสอนที่มุ่งผลลัพธ์ในรายวิชาทักษะกีฬาบาสเกตบอลของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในเขตทวีวัฒนา เพื่อพัฒนาเป็นโมเดลที่สมบูรณ์ จากผู้เชี่ยวชาญ 7 ท่าน ผู้วิจัยได้คัดเลือกผู้เชี่ยวชาญแบบเฉพาะเจาะจง แต่ละท่านมีประสบการณ์ในการเป็นนักกีฬาบาสเกตบอล หรือมีประสบการณ์ในการสอนวิชาบาสเกตบอล ไม่น้อยกว่า 10 ปี และสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกในสาขาพลศึกษา หรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง

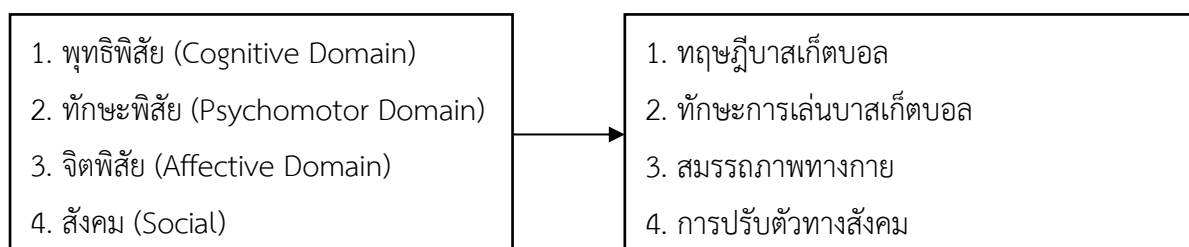
การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน สภาพปัญหาในการจัดการเรียนการสอน และแนวทางในการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนในรายวิชาทักษะกีฬาบาสเกตบอลจากแบบสอบถาม ตามหลักจตุรภาค

2. วิเคราะห์และประเมินผลรูปแบบการสอนที่มุ่งผลลัพธ์ในรายวิชาทักษะกีฬาบาสเกตบอลของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในเขตทวีวัฒนา ด้วยวิธีการเคลฟายจากผู้เชี่ยวชาญ

ผลการวิจัย

จากผลการศึกษาในระยะที่ 1 และระยะที่ 2 ผู้วิจัยได้กรอบโครงร่างของโมเดลการสร้างรูปแบบการสอนที่มุ่งผลลัพธ์ในรายวิชาทักษะกีฬาบาสเกตบอลของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในเขตทวีวัฒนา โดยกำหนดวัตถุประสงค์และผลลัพธ์การเรียนรู้คือ 1) พุทธิพิสัย 2) ทักษะพิสัย 3) จิตพิสัย และ 4) สังคม จากนั้นผู้วิจัยได้กำหนดองค์ประกอบหลักในการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ได้ 4 องค์ประกอบ คือ 1) ทฤษฎีบาสเกตบอล 2) ทักษะการเล่นบาสเกตบอล 3) สมรรถภาพทางกาย และ 4) การปรับตัวทางสังคม) ดังรูปที่ 2

แผนภาพที่ 2 กรอบโครงร่างของโมเดลการสร้างรูปแบบการสอนที่มุ่งผลลัพธ์ในรายวิชาทักษะกีฬาบาสเกตบอลของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในเขตทวีวัฒนา

หลังจากได้โครงร่างโมเดลการสร้างรูปแบบการสอนที่มุ่งผลลัพธ์ในรายวิชาทักษะกีฬาบาสเกตบอลของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในเขตทวีวัฒนา ผู้วิจัยได้ทำการออกแบบเนื้อหาการสอน และวิธีการสอน และเทคนิคการสอน ในองค์ประกอบที่สอง และสาม ตามลำดับ และได้หาค่า IOC จากผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน ได้องค์ประกอบดังนี้

ตารางที่ 1 เนื้อหาการสอนแต่ละองค์ประกอบของการสร้างรูปแบบการสอนที่มุ่งผลลัพธ์ในรายวิชาทักษะกีฬาบาสเกตบอลของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในเขตทวีวัฒนา

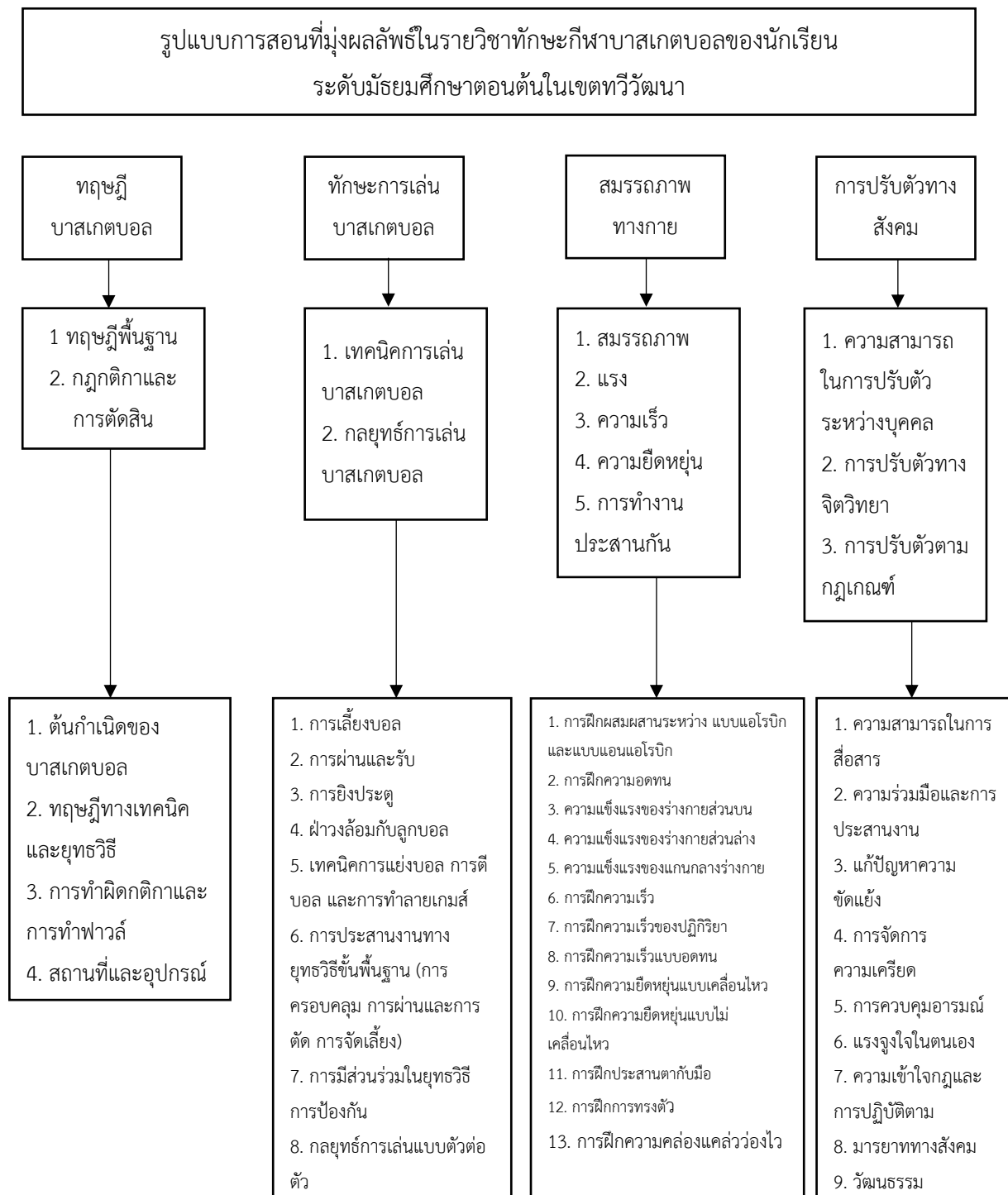
องค์ประกอบแรก	องค์ประกอบที่สอง	องค์ประกอบที่สาม
1. ทฤษฎีบาสเกตบอล	1.ทฤษฎีพื้นฐาน 2. กฎกติกาและการตัดสิน	1. ต้นกำเนิดของบาสเกตบอล 2. การพัฒนาบาสเกตบอล 3. ทฤษฎีทางเทคนิคและยุทธวิธี 4. การทำผิดกติกา 5. การทำฟาวล์ 6. สถานที่และอุปกรณ์
2. ทักษะการเล่นบาสเกตบอล	1.เทคนิคบาสเกตบอล 2. กลยุทธ์บาสเกตบอล	1. การเลี้ยงบอล 2. การผ่านและรับบอล 3. การยิงประตู 4. การส่งบอล 5. ารผ่านล้อมด้วยลูกบอล 6. เทคนิคการแย่งบอล 7. เทคนิคการตีลูก 8. เทคนิคการหยุดบอล 9. การประสานงานทางยุทธวิธีขั้นพื้นฐาน (การครอบคลุ่ การผ่านและการตัด การจัดเลี้ยง) 10. การป้องกัน 2-3 11. การป้องกัน 3-2 12. การป้องกัน 1-1 13. การเล่นเกมรุก
3. สมรรถภาพทางกาย	1.แรง 2. ความเร็ว	1. การฝึกความอดทนด้านแอโรบิก 2. การฝึกความอดทนด้านแอนแอโรบิก

องค์ประกอบแรก	องค์ประกอบที่สอง	องค์ประกอบที่สาม
	3. ความยืดหยุ่น 4. การทำงานประสานกัน	4. การฝึกแบบแอโรบิกและแบบแอนแอโรบิกแบบผสมผสาน 5. การฝึกความอดทน 6. ความแข็งแรงของร่างกายส่วนบน 7. ความแข็งแรงของร่างกายส่วนล่าง 8. ความแข็งแรงของแกนกลางร่างกาย 9. การฝึกความแข็งแรงสูงสุด 10. การฝึกความแข็งแรงของพลัง 11. การฝึกความอดทนของกล้ามเนื้อ 12. การฝึกความเร็ว 13. การฝึกความเร็วของปฏิกิริยา 14. การฝึกความเร็วแบบอดทน 15. การฝึกความยืดหยุ่นแบบเคลื่อนไหว 16. การฝึกความยืดหยุ่นแบบไม่เคลื่อนไหว 17. การฝึกประสานตากับมือ 18. การฝึกการทรงตัว 19. การฝึกความคล่องแคล่วว่องไว
4. การปรับตัวทางสังคม	1. ความสามารถในการปรับตัวระหว่างบุคคล 2. การปรับตัวทางจิตวิทยา 3. การปรับตัวตามกฎหมาย	1. ความสามารถในการสื่อสาร 2. ความร่วมมือและการประสานงาน 3. แก้ไขปัญหาความขัดแย้ง 4. การจัดการความเครียด 5. การควบคุมตนเอง 6. การควบคุมอารมณ์ 7. แรงจูงใจในตนเอง 8. ความเข้าใจกฎและการปฏิบัติตาม 9. มารยาททางสังคม 10. วัฒนธรรม

จากตารางที่ 1 ผู้วิจัยได้อำนาจองค์ประกอบการสอนทั้งหมดหลังจากนั้นได้เชิญผู้เชี่ยวชาญ 19 ท่าน เพื่อสร้างโมเดลรูปแบบการสอนที่มีงผลลัพท์ในรายวิชาทักษะกีฬาบาสเกตบอลของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นใน

เขตทวีวัฒนา โดยใช้เทคนิคเดลฟาย 2 รอบ หลังจากนั้น ผู้วิจัยได้เชิญผู้เชี่ยวชาญ 7 ท่าน เพื่อประเมินโมเดลการสอน จนได้โมเดลการสอนดังภาพที่ 3

แผนภาพที่ 3 โมเดลรูปแบบการสอนที่มุ่งผลลัพธ์ในรายวิชาทักษะกีฬาบาสเกตบอลของนักเรียนระดับ
มัธยมศึกษาตอนต้นในเขตทวีวัฒนา

อภิปรายผล

รูปแบบการสอนที่มุ่งผลลัพธ์ในรายวิชาทักษะกีฬาบาสเกตบอลของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในเขตทวีพัฒนา ผู้วิจัยใช้แนวคิดการศึกษาแบบมุ่งผลลัพธ์ (OBE) เป็นแนวทางเชิงทฤษฎี และได้บูรณาการข้อดีของแนวคิดการสอนและการศึกษาแบบ OBE ให้เข้ากับรูปแบบการศึกษาในปัจจุบัน วัตถุประสงค์คือการบรรลุผลลัพธ์ทั้ง 4 ด้าน คือ 1) พุทธิพิสัย (Cognitive Domain) 2) ทักษะพิสัย (Psychomotor Domain) 3) จิตพิสัย (Affective Domain) และ 4) สังคม (Social) ซึ่งผู้วิจัยนำมาออกแบบโมเดลการสอนเป็น 4 องค์ประกอบ คือ 1) ทฤษฎีบาสเกตบอล 2) ทักษะบาสเกตบอล 3) ลักษณะทางกายภาพ และ 4) การปรับตัวเข้ากับสังคม พร้อมอภิปรายแต่ละองค์ประกอบได้ดังนี้

1. ทฤษฎีบาสเกตบอล

ทฤษฎีบาสเกตบอลเป็นเนื้อหาสาระที่สำคัญที่ต้องมีอยู่ในโมเดลการสอนนี้ เนื้อหาการสอนของทฤษฎีบาสเกตบอลประกอบด้วย ต้นกำเนิดและพัฒนาการของบาสเกตบอล เทคนิคและทฤษฎียุทธวิธีของการเล่นบาสเกตบอล การละเมิดกฎกติกาและการฟาวล์ สนามและอุปกรณ์ ผลลัพธ์องค์ประกอบนี้คือ นักเรียนจะต้องเชี่ยวชาญในเรื่องของทฤษฎี และนำไปประยุกต์ใช้ในการเรียนภาคปฏิบัติของบาสเกตบอล เช่นเมื่อสอนความรู้ทางทฤษฎีเกี่ยวกับการยิงประตู จำเป็นต้องชี้แจงรายละเอียดเกี่ยวกับทฤษฎีการยิงประตูให้ละเอียด เมื่อสอนกฎกติกาบาสเกตบอลและกฎการตัดสิน ควรแสดงตัวอย่าง และวิเคราะห์กรณีต่าง ๆ อย่างชัดเจน โดนนำเสนอตัวอย่างผ่านวิดีโอ การฝึกซ้อมในสถานที่จริง หรือจำลองสถานการณ์ ฯลฯ ขณะเดียวกัน นักเรียนควรได้รับการส่งเสริมให้ทำหน้าที่เป็นผู้ตัดสินในการสอนและการแข่งขันของหลักสูตรภาคปฏิบัติเพื่อให้เข้าใจทฤษฎีอย่างสมบูรณ์ สอดคล้องกับงานวิจัยของ Maharaj and Ramya (2011) ได้ทำการศึกษาศึกษาที่มุ่งผลลัพธ์มาใช้กับนักศึกษาพยาบาล ผลการวิจัยพบว่า การศึกษาที่เน้นผลลัพธ์เป็นแนวทางที่เน้นผลลัพธ์จากการปฏิบัติงานจริง แต่ยังคงมีมีแนวโน้มในเรื่องของทฤษฎีต่าง ๆ ก่อน เนื่องจากโรงเรียนพยาบาลจำเป็นต้องเตรียมฝึกฝนพยาบาลรุ่นเยาว์ให้พร้อมในแวดวงการดูแลสุขภาพที่มีความซับซ้อนมากขึ้นเรื่อย ๆ และมีการเปลี่ยนแปลงความคาดหวังของผู้ป่วยเพิ่มมากขึ้น นักเรียนพยาบาลจำเป็นต้องมีความเชี่ยวชาญในด้านของเนื้อหาเพื่อเป็นแนวทางในการบรรลุเป้าหมายที่เน้นให้นักเรียนมีความรับผิดชอบในการเรียนรู้ และแก้ไขปัญหาจากการปฏิบัติงานจริงได้อย่างถูกต้อง

2. ทักษะบาสเกตบอล

ทักษะการเล่นบาสเกตบอลเป็นส่วนสำคัญของการเรียนบาสเกตบอล และเป็นส่วนสำคัญของโมเดลการสอนนี้ด้วย เนื้อหาการสอนทักษะบาสเกตบอลประกอบด้วย เทคนิคการเล่นบาสเกตบอลและเทคนิคที่นำไปประยุกต์ใช้ในการเล่นบาสเกตบอล สำหรับรูปแบบการสอนบาสเกตบอลในรูปแบบมุ่งผลลัพธ์ในเรื่องของทักษะบาสเกตบอลนี้ คือผู้เรียนจะต้องเรียนรู้เทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับบาสเกตบอลในปัจจุบัน ที่สำคัญที่สุดคือการทบทวนทฤษฎีของบาสเกตบอล การจะพัฒนาทักษะได้นั้นจำเป็นต้องรู้และเข้าใจทฤษฎีอย่างลึกซึ้งอาจจะศึกษาจากตำรา การแข่งขันในระดับสูงทั้งการถ่ายทอดสด หรือวิดีโอบันทึกการแข่งขัน รวมถึงศึกษา

จากวิดีโอการสอนทักษะต่าง ๆ ของบาสเกตบอล เพื่อในมาประยุกต์ใช้ในการเล่นหรือออกกำลังกาย สอดคล้องกับงานวิจัยของ Japee and Oza (2021) ที่ได้ศึกษาวิจัยหลักสูตรและการประเมินผลการศึกษาแบบมุ่งผลลัพธ์ พบว่า การศึกษาที่มุ่งผลลัพธ์เป็นโมเดลที่กำลังถูกนำมาใช้อย่างรวดเร็วในสถาบันการศึกษา ถือว่าเป็นความก้าวหน้าครั้งยิ่งใหญ่ในการยกระดับการศึกษาทั่วโลก การศึกษาที่เน้นผลลัพธ์จะเน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลาง อีกทั้งรูปแบบการสอนเป็นการเน้นการวัดผลจากการปฏิบัติงานของนักเรียนผ่านผลลัพธ์ที่ได้ตั้งเป็นวัตถุประสงค์ไว้ ได้แก่ ความรู้ ทักษะ และทัศนคติ นักเรียนทุกคนจะต้องนำความรู้ที่ได้ไปปฏิบัติจริงเพื่อให้เกิดความเชี่ยวชาญ และกลับมาทบทวนหากเกิดข้อผิดพลาด และนำไปปฏิบัติได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

3. สมรรถภาพทางกาย

สมรรถภาพทางกายเป็นหนึ่งในเป้าหมายการพัฒนาระดับของทักษะกีฬาบาสเกตบอล สิ่งสำคัญในการพัฒนาวิชาพลศึกษาของนักเรียนเป็นหน้าที่ของครูพลศึกษา ที่ต้องพัฒนาสมรรถภาพทางกายไปพร้อมกับทักษะ ซึ่งมีความสำคัญมากในระบบหลักสูตรการเรียนการสอนของนักเรียน และยังเป็นส่วนเชื่อมโยงที่สำคัญในแบบจำลองหลักสูตรนี้ด้วย ผลลัพธ์ของเนื้อหาการสอนทักษะบาสเกตบอลสามารถพัฒนาระดับของสมรรถภาพทางกายได้ เช่น แรง ความเร็ว ความยืดหยุ่น และการทำงานประสานกันที่ได้จากการเล่นหรือออกกำลังกายด้วยบาสเกตบอล สอดคล้องกับงานวิจัยของ Khairul et al. (2022) ได้ทำการศึกษา เกี่ยวกับการออกแบบการศึกษาที่มุ่งผลลัพธ์ในการเรียนการสอนพลศึกษาระดับประถมศึกษา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาแนวคิดหลักสูตรพลศึกษาร่วมกับแนวคิดการศึกษาที่มุ่งผลลัพธ์ให้ครูประถมศึกษา ผลการวิจัยพบว่าการเรียนการสอนพลศึกษาระดับประถมศึกษาสามารถพัฒนาความรู้ ทักษะ ทัศนคติ และสมรรถภาพทางกายของนักเรียนไปพร้อมกัน

4. การปรับตัวทางสังคม

การปรับตัวทางสังคมเป็นส่วนสำคัญในการเติบโตของนักเรียน หลักสูตรต้องสร้างให้นักเรียนมีประสบการณ์และทักษะที่จำเป็นสำหรับนำไปประยุกต์ความสามารถในการปรับตัวทางสังคม การปรับตัวเข้ากับสังคมเป็นการเปลี่ยนแปลงและการปรับตัวทางจิตใจ สรีรวิทยา และพฤติกรรมของผู้คนเพื่อความอยู่รอดในสังคมได้ดีขึ้น ปัจจุบันมีการศึกษาในแวดวงวิชาการมากมายเพื่อพิสูจน์ว่ากีฬาสามารถปรับปรุงการปรับตัวทางสังคมของผู้คนได้ ความสามารถในการปรับตัวทางสังคมของแบบจำลองหลักสูตรนี้เป็นองค์ประกอบที่มองไม่เห็นแต่จะแฝงอยู่ในกระบวนการเรียนการสอนทั้งหมด รวมถึงความสามารถในการปรับตัวระหว่างบุคคล ความสามารถในการปรับตัวตามหลักจิตวิทยา ผลลัพธ์ในกระบวนการสอนในการปรับตัวเข้ากับสังคมคือ นักเรียนจะต้องมีทักษะการสื่อสารกับครูและนักเรียนด้วยกัน มีความร่วมมือและการประสานงานกับเพื่อนรวมทีมได้ การสร้างแรงจูงใจในตนเอง ความเข้าใจในกฎเกณฑ์ และการปฏิบัติตามกฎกติกาของการเล่นบาสเกตบอลผ่านการแข่งขันและกระบวนการเรียนการสอนทั้งหมด สอดคล้องกับงานวิจัยของ Yusoff et al. (2014) ที่ได้ศึกษาได้ศึกษาความสำเร็จของการศึกษาที่มุ่งผลลัพธ์ พบว่า การศึกษาที่เน้นผลลัพธ์จะมอบข้อได้เปรียบให้กับผู้เรียนและสามารถช่วยให้พวกเขามีทักษะวิชาชีพที่นำไปใช้ในสังคมการทำงานได้อย่างมี

ประสิทธิภาพ เนื่องจากหลักสูตรมีการกำหนดไว้อย่างดีต่อการพัฒนานักเรียน เพื่อให้นักเกิดความสามารถที่สามารถนำไปใช้ในการทำงาน เกิดความเป็นระเบียบ และเชี่ยวชาญมากขึ้น รูปแบบการสอนที่มุ่งผลลัพธ์ที่

ข้อเสนอแนะ

1. รูปแบบการสอนที่มุ่งผลลัพธ์ในรายวิชาทักษะกีฬาบาสเกตบอลของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในเขตทวีวัฒนา ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นการบูรณาการจากหลักการของ OBE โดยจะเน้นให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหาด้านทฤษฎีอย่างเชี่ยวชาญ ทั้งในด้านทฤษฎีบาสเกตบอล ด้านทักษะบาสเกตบอล ด้าน สมรรถภาพทางกาย และด้านการปรับตัวทางสังคม และนำไปประยุกต์ปฏิบัติได้อย่างถูกต้อง และเพื่อเป็นแนวทางในการนำหลักการของ OBE ไปประยุกต์ใช้ในรายวิชาพลศึกษาอื่น เช่น ฟุตบอล วอลเลย์บอล เซปักตะกร้อ แบดมินตัน เป็นต้น ผู้สอนควรศึกษาทฤษฎีให้ชำนาญ และเลือกวิธีการสอนที่ทันสมัยให้เข้ากับสถานการณ์ปัจจุบันมากที่สุดเพื่อกระตุ้นความสนใจในการเรียนรู้ทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติ

2. การเพิ่มประสิทธิภาพการสอนที่มุ่งผลลัพธ์ ครูผู้สอนควรมีความกระตือรือร้นในการศึกษาทฤษฎีจากตำราเรียนบาสเกตบอลในระดับที่สูง และควรมีพื้นฐานของกีฬาบาสเกตบอลทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติอย่างชำนาญ ควรศึกษาวิธีการเล่น กลยุทธ์ เทคนิค รวมถึงกฎกติกาสากลที่ทันสมัยกับปัจจุบันให้มากที่สุด สามารถวิเคราะห์การเล่นบาสเกตบอลจากคลิป์วิดีโอ หรือการแข่งขันในระดับพื้นฐานจนถึงในระดับที่สูง เพื่อถ่ายทอดให้นักเรียนเกิดความรู้ที่แท้จริง และนำไปประยุกต์ใช้ในการเล่นได้อย่างถูกต้องมากที่สุด

เอกสารอ้างอิง

- มณีญา สุราช. (2560). *การวัดและประเมินผลการศึกษา*. คณะครุศาสตร์, มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี.
- วรศักดิ์ เพียรชอบ. (2560). *รวมบทความเกี่ยวกับปรัชญา หลักการ วิธีสอน และการวัดเพื่อประเมินผลทางการพลศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- วัชริน ผดุงรัชดาภิ. (2552). *หนังสือคู่มือกีฬาบาสเกตบอลไทยสำหรับส้อมวลชน*. ดุษฎีนิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต, สาขาวิทยาศาสตร์การออกกำลังกายและการกีฬา, คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- วิทยา วรพันธุ์, สันธะวา คามดิษฐ์ และ ปาณิสสา ตรวสูงเนิน. (2562). *หลักสูตรตามแนวทางการศึกษาที่มุ่งผลลัพธ์ หมวดวิชาศึกษาทั่วไปมหาวิทยาลัยมหาสารคาม*. โครงการประชุมทางวิชาการและเผยแพร่ผลงานวิจัยคัดสรร สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ระดับชาติ : การจัดการศึกษาเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต, น. 413-424
- สมชาย เทพแสง, กันต์ธมณีญา นฤโฆษิตศิริ และ อัจฉริยา เทพแสง. (2566). การศึกษาที่เน้นผลลัพธ์ Outcome-based Education (OBE): กุญแจสำคัญในการจัดการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นนักเรียนเป็นหลัก. *วารสารสหวิทยาการวิจัยและนวัตกรรมการศึกษา*, 2(1), 39-52.

สำนักการศึกษากรุงเทพมหานคร. (2565). ข้อมูลพื้นฐานโรงเรียนในสังกัดสำนักการศึกษากรุงเทพมหานคร.

กรุงเทพฯ: สำนักการศึกษากรุงเทพมหานคร

สุริยา วิทยาประดิษฐ์ (2561). รูปแบบการสอนตามแนวทางการศึกษามุ่งผลลัพธ์เป็นฐานสำหรับวิชา

อิเล็กทรอนิกส์ชีวแพทย์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีมหานคร. *ENGINEERING TRANSACTIONS*, 21(1), 90-98.

Davis, M. (2003). Outcome-Based Education, *JVME*, 30(3), 258-263.

Hafiz, M.A., Anthony, V., Ashfaq, A. & Samreen, S. (2021). A Review on Outcome Based Education and Factors That Impact Student Learning Outcomes in Tertiary Education System. *International Education Studies*, 14(2), 1-11.

Hoffman, J. R. (2003). *Physiology of basketball*. In D.B. McKeag (Ed.), *Basketball* (pp. 12-24). Oxford: Blackwell Science.

Japee, G.P., & Oza, P. (2021). Curriculum and Evaluation in Outcome-Based Education. *Psychology and education*, 58(2), 5620-5625.

Khairul, U., Demmu, K., Wesly, S., & Irfan, M. (2022). Outcome-Based Education Design in Elementary School Physical Education Lectures. *Jurnal pendidikan jasmani (JPJ)*, 3(2), 72-79.

Maharaj, S., & Ramya, K.R. (2011). Outcome-Based Education. *International Journal of Nursing Education*, 3(2), 87-91.

Yusoff, Y.M., Fuaad, N.F.A., Yasin, R.B.M., & Tawil, N.M. (2014). Achievement of program outcomes in outcome-based education implementation—a meta-analysis. *Paper presented at the Proceedings of the 2014 International Conference on Industrial Engineering and Operational Management, Bali, Indonesia*. 1739-1749.

